

Erő, hűség és remény

1848/49 eseményei a magyar történelem könyvének egy mítoszokkal átszőtt, csupa nagybetűvel íródott fejezete. Eme fejezet előtt tisztelegtünk március 15-én a városi megemlékezésen, fejet hajtva ezzel a 163 évvel ezelőtti történések, és az azokat előidéző hősök előtt. Az Ady Endre Általános Iskola és AMI 2. és 6. osztályos diákjai nagyon magas színvonalú műsorral hozták közelebb az igen szép számú közönséghez a kor hangulatát, fontosabb eseményeit, magasztos jeleneteit. Bevallom büszkeséggel töltött el, mikor diákjainknak köszönhetően megelevenedett a színpadon Petőfi, Kossuth, és a magyar szabadságért harcoló, név nélküli katonák, hősök, régmúltba vesző alakja. Köszönet ezért a gyerekeknek, és persze az őket felkészítő pedagógusoknak, Pintér Ferencnének, Varga Jánosnének, Borai Tamásnak és Borainé Rozner Kingának akiknek kitartó és nehéz munkájának köszönhetően méltóképpen emlékezhettünk meg a magyar történelem eme sorsfordító másfél évéről.

Egy forrongó Európában kell elhelyezni a Magyarországi események láncolatát, mely nem csupán egy helyszínen, illetve nem csupán egy szalon futott. Hiszen a márciusi ifjak diadalmenete - a Pilvax Kávéháztól az Egyetemig, majd a szabad sajtó megszületésének helyszínéig a Landerer és Heckenast Nyomdáig, délután a Nemzeti Múzeum, Városháza, Helytartótanács, Budai Várbörtön útvonalon - mit sem ért volna, ha a forradalom 12 pontban összefoglalt követeléseit, az új magyar országgyűlés, és az első független felelős magyar kormány nem lett volna képes megvalósítani, és törvénybe iktatni. Március 15-én a tenni akarás, a haza szeretet és egy jobb, igazságosabb élet reménye hajtotta az emberek tömegeit Pest és Buda utcáira. Azért ehhez valljuk be, nem kis bátorságra volt szükség, hiszen a Budai vár tüzei égő kanóccal a kezükben várták a tűzparancsot a tömegre irányított ágyúk mellett. A pesti események elindítói egy fiatal értelmiségiekből álló csoport volt, élükön Petőfi Sándorral, Vasvári Pállal, Jókai Mórral. Akik közül sajnos néhányan nem érthették meg álmuk teljes beteljesülését, hiszen azt az egyetlen dolgot adták a hazájukért, amijük volt.....az életüket.

A pesti eseményekkel párhuzamosan, illetve némileg azokat megelőzve az utolsó rendi országgyűlésen is nagy dolgok voltak születőben. A Párizsból érkező hírek keményebb és határozottabb fellépésre készítették a reformok híveit, akik meglátták a felcsillanó lehetőséget, hogy a több évtizednyi szélmalomharc után végre olyan alku pozícióba kerülhetnek, hogy végre elérkezhet a tényleges cselekvés ideje. Mindezek Kossuth március 3-án az országgyűlés alsó tábláján elmondott követeléseiben öltöttek formát.

Ekkor már nem csupán az eddig visszautasított jobbagyfelszabadítást és közteherviselést követelték a reformerek, hanem felelős magyar kormány létrehozását, valamint alkotmányt az egész birodalom számára. A március 13-ai bécsi forradalomtól megrettenve, nem mert tovább ellenállni a konzervatívok táborára, és elfogadták Kossuth javaslatát, aki 15-én egy igen népes és befolyásos küldöttség élén Bécsbe utazik, hogy a királlyal szentesítse az országgyűlés mindkét táblája által elfogadott törvényjavaslatokat, mindezt úgy, hogy fogalmuk sem volt a pesti eseményekről.

A győztes pesti forradalom, és Kossuth bécsi útja együttesen elérte célját. És itt az együtt szón van a hangsúly, hiszen egy és ugyanazon célért küzdöttek mindkét helyszínen, mindenki a maga módján, a maga eszközeivel.

Sokan gondolják, hogy március 15-én egy elbukott forradalmat ünneplünk. A történelemkönyvek azonban régóta hangsúlyozzák, hogy az 1848. március 15-én kitört polgári forradalom legfőbb törekvései teljesültek. Magyarországon vértelenül, erőszak nélkül,

az országgyűlés közvetítésével az uralkodó és a nádor által törvényesen engedélyezett módon, békés szabályossággal alakult meg a független magyar kormány. A ma emberének is példaértékű lehet:

- az összefogás, ami egy táborba állította az ország leggazdagabb arisztokratáit a nincstelen jobbágyokkal
- vér nélkül győzött a forradalom 1848. március 15-én, tehát erőszak nélkül is lehet változásokat elérni
- a törvényesség megtartása

A polgári forradalom győzelmét mi sem bizonyítja jobban, hogy az 1848-as eredményeket, vívmányokat még a szabadságharc leverése utáni rémuralom és abszolutista kormányzat sem merte eltörölni. Így a jobbágyok felszabadítása, a közteherviselés és a törvény előtti egyenlőség évtizedes követelése 1848. március 15. után megvalósultak.

Mit ünnepelünk a mai napon, nemzeti színű kokárdával a szívünk felett? A piros-fehér-zöld színhármas először 1848-ban vált az ország hivatalos jelképévé, a forradalom egyik jelentős eredményeképpen. A trikolor (azaz a háromszínű zászló) a francia forradalom óta vált "divatos", így a magyar zászló is háromszínű lett: a piros szín az erőt, a fehér a hűséget, a zöld pedig a reményt jelképezi. 1848/49 eseményeit talán e három szóval lehet leginkább jellemezni, erő, hűség és remény.....Ennek szellemében emlékeztünk mi is, ama másfél év eseményire, mikor e kis nép Európa közepén példát mutatott az egész világnak, hogy bár elnyomni lehet, de megtörni soha.

Horváth Balázs